

Sygn. akt IV U 164/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013r.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Augustyniak

Protokolant: starszy protokolant sądowy Agnieszka Przystupa

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013r. we Włocławku na rozprawie

sprawy Z. K.

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowej w G.**

o rentę rolniczą

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowej w G.

z dnia 03 listopada 2011r. znak: D./ (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 164/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 listopada 2011r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił Z. K. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł Z. K., który podniósł, że nie może zgodzić się z oceną zawartą w orzeczeniach lekarskich albowiem spełnia wszystkie przesłanki określone w art. 21 ustawy z dnia 20.12.1990r. Nadto odwołujący się zakwestionował sposób przeprowadzenia badania przez lekarza, jak i komisję, wskazując, iż cierpi na poważne schorzenie płuc, które może potwierdzić jedynie badanie specjalistyczne przez lekarza pulmonologa.

Mając na uwadze podniesione okoliczności Z. K. wniósł o uznanie, że nabywa prawo do renty rolniczej.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w dniu 3 listopada 2011r. wydana została decyzja odmowna w przedmiocie przyznania wnioskodawcy prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Pozwany organ rentowy podniósł, iż decyzję wydano na podstawie orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy Kasy z dnia 20 września 2011r. i Komisji Lekarskiej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 27 października 2011roku, która nie stwierdziła trwałej lub okresowej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Przytaczając treść art. 21 ust. 1 i ust. 5 z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników /Dz. U. z 2008r. Nr 50 poz.291 tekst jedn. ze zm./ organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie spełnia warunków niezbędnych do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Z. K. urodził się (...).

W dniu 6 września 2011 roku złożył w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w G. wniosek o rentę rolniczą.

Dowód: wniosek k. 156 akt rentowych.

Orzeczeniem Lekarza Rzecznawcy Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 29 września 2011 roku nie stwierdzono u wnioskodawcy naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

Dowód: orzeczenie lekarskie k. 177-192 akt rentowych.

Komisja Lekarska Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w orzeczeniu z dnia 27 października 2011r. rozpoznając u Z. K. astmę oskrzelową lekką nie stwierdziła naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

Dowód: orzeczenie Komisji Lekarskiej k. 196-199 akt rentowych.

Decyzją z dnia 3 listopada 2011r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił Z. K. prawa do renty rolniczej.

Dowód: decyzja KRUS k. 200 akt rentowych.

Z. K. cierpi na astmę oskrzelową atopową postać łagodna, nadciśnienie tętnicze zredukowane, przerost prostaty, zapalenie okołostawowe stawu barkowego prawego bez istotnego ograniczenia sprawności. Rozpoznane choroby nie czynią wnioskodawcy osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Dowód: opinia k.12-13, k. 139, k. 185 akt sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, przede wszystkim dokumentacji medycznej i decyzji organu rentowego oraz w oparciu o opinię biegłych lekarzy sądowych. Bliższa analiza wniosków wysnutych przez biegłych sądowych nastąpi w dalszych rozważaniach Sądu Rozpoznającego.

Odwołanie wnioskodawcy Z. K. było bezzasadne w związku z czym podlegało oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca wskazywał, że z uwagi na stan zdrowia, w szczególności choroby płuc jest niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Organ rentowy konsekwentnie wywodził, że wnioskodawca nie został uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym, w konsekwencji czego nie było podstaw do przyznania wnioskodawcy prawa do renty rolniczej.

Mając na uwadze, że istota sporu zasadzała się na okoliczności oceny stanu zdrowia wnioskodawcy do czego niezbędna jest wiedza specjalistyczna Sąd w trakcie procesu trzykrotnie dopuszczał dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych o specjalności internisty, pulmonologa, reumatologa.

Po gruntownej analizie przedłożonych do akt sprawy opinii, sposobu ich sporządzenia oraz zaprezentowanej w nich argumentacji Sąd uznał, że na uwzględnienie zasługiwały opinie z dnia 2 sierpnia 2012r., z dnia 21 grudnia 2012r. i uzupełniająca z dnia 8 marca 2013r. jako najbardziej miarodajne i kompletne.

Zanim Sąd dokona przytoczenia wniosków w nich zawartych podnieść należy, że dowód z opinii biegłych jest specyficznym środkiem dowodowym, którego ocena przebiega według odmiennych, właściwych tylko dla tych opinii biegłych kryteriów. Przeprowadzana ocena dokonywana jest z punktu widzenia fachowości osób, które ją sporządziły, dokładności przeprowadzonych badań oraz trafności uzasadnienia w powiązaniu z wynikami badań (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002r., V CKN 1354/00, LEX nr 77046; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 07 listopada 2000r., ICKN 1170/98, OSNC 2001/4/64).

Jak wskazano już powyżej kierując się zaprezentowanymi kryteriami Sąd meriti uznał przytoczone opinie za pełne, rzetelne i kompletne. Zostały one sporządzone w oparciu o zebrany wywiad, badanie przedmiotowe i analizę dokumentacji medycznej w zakresie chorób, na które cierpi wnioskodawca. Co więcej sporządzając przedmiotowe opinie biegli zapoznali się z treścią opinii z dnia 4 stycznia 2012r. i przedstawili w sposób czytelny dlaczego kwestionują rozpoznanie w nim dokonane. Wyartykułowania również wymaga, że przedłożone opinie zastały należycie uzasadnione, co do faktu uznania Z. K. za osobę zdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Sąd w pełni podzielił wnioski z nich płynące i na nich oparł swoje ustalenia, co do stanu zdrowia wnioskodawcy.

Tym samym dokonując ustaleń w zakresie stanu zdrowia Z. K. Sąd I Instancji całkowicie pominął opinię z dnia 4 stycznia 2012r. Zaakcentowania bowiem wymaga, że przedmiotowa opinia bazowała na podstawie wywiadu zabranego od wnioskodawcy bez analizy dokumentacji leczenia ambulatoryjnego, jednorazowego badania spirometrycznego, w którym stwierdzono obturację średniego stopnia oraz przyjmowanych leków wziewnych w dawkach rutynowo stosowanych. Jak zaś wskazał zespół dwóch niezależnych biegłych sporządzających opinie w sprawie powyższe dane w żadnym razie nie pozwalają na stwierdzenie naruszenia sprawności organizmu kwalifikującej do długotrwałej niezdolności do pracy, a zwłaszcza całkowitej niezdolności do pracy.

Odnosząc się do stanu zdrowia odwołującego wskazać zatem należy, iż w chwili obecnej, jak i na moment wydania zaskarżonej decyzji Z. K. nie jest i nie był osobą niezdolną do pracy. Astma oskrzelowa atopowa, która w ocenie wnioskodawcy stanowić winna podstawę do uznania go za całkowicie niezdolnego do pracy wykazuje obecnie umiarkowany przebieg kliniczny, z dobrą reakcją na stosowane leki wziewne. Rozpoznane schorzenie nie wymaga przewlekłego stosowania sterydów systemowych, ani hospitalizacji, nie wymaga również pogłębionych badań diagnostycznych. Wnioskodawca ma zachowaną wydolność oddechową, która w obecnym stopniu zaawansowania nie narusza sprawności organizmu 56-letniego rolnika w stopniu powodującym całkowitą długotrwałą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

Mając na uwadze poczynione rozważania dotyczące oceny przedłożonych w sprawie opinii oraz fakt dostatecznego wyjaśnienia kwestii istotnych dla sprawy Sąd oddalił wnioski odwołującej o ponowne dopuszczenie dowodu z opinii instytutu naukowego lub naukowo-badawczego. W ocenie Sądu przeprowadzenie wskazanego dowodu zmierzałoby jedynie do niepotrzebnego przedłużenia postępowania sądowego, potęgując tym samym koszty postępowania ponoszone przez Skarb Państwa. Podkreślenia wymaga, że sam fakt negatywnego wydźwięku opinii dla jednej ze stron procesu nie może stanowić skutecznej przesłanki do żądania powołania kolejnego dowodu z opinii biegłych. W przeciwnym bowiem razie Sąd zobligowany byłby do powoływania wskazanego dowodu tak długo, aż jego wynik usatysfakcjonowałby stronę o ten dowód wnoszącą.

Przechodząc do meritum sprawy wskazać należy, iż na uwzględnienie ze strony Sądu Okręgowego zasługiwało stanowisko prezentowane w toku procesu przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w G..

Za przyjęciem zapatrywania organu rentowego przemawiały w szczególności przepis art.21 ust.1 i 5 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r., Nr 50, poz. 291 tekst jedn. ze zm.) oraz opinie biegłych lekarzy sądowych.

Artykuł 21 ust. 1 wspomnianej ustawy stwierdza, że renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2,
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W ustępie 5 przytoczonego przepisu ustawodawca sprecyzował, iż za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, zaś całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za okresową, jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca nie spełniła podstawowego warunku do przyznania mu prawa do renty rolniczej, bowiem nie został uznany przez biegłych lekarzy specjalistów za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie wnioskodawcy oddalił.